

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 45Er/539/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115208051
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2115208051.3

Uznesenie

Okresný súd Trnava vo veci exekúcie v prospech oprávneného: JUDr. Peter Sopko, Paulínska 24, Trnava, správca spoločnosti MFM Trnava, s.r.o., Beethovenova 26, Trnava, proti povinnému: W. M., I. XX.XX.XXXX, Z. Č.K. XXXX/XX, G., zast. Haršány advokáti, s.r.o., advokátska kancelária, Hlavná 31/15, Trnava, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Barbora Vatrťová, Nám. SNP 3, 917 01 Trnava, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd vyhlasuje exekúciu za n e p r í p u s t n ú.
- II. Súd exekúciu z a s t a v u j e.
- III. Súd p r i z n á v a súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči o p r á v n e n é m u.

o d ô v o d n e n i e :

1. Poverením Okresného súdu Trnava č. 5207*175606 zo dňa 22.04.2015 bol súdny exekútor JUDr. Barbora Vatrťová poverený vykonaním exekúcie v prospech oprávneného na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 16C/266/2013-88 zo dňa 12.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/356/2014-121 zo dňa 28.01.2015.
2. Dňa 21.03.2019 bol tunajšiemu súdu doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnil tým, že bol na povinného vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Trnava č.k. XXOdk/XXX/XXXX-XX zo dňa 10.07.2018. Povinný bol toho názoru, že nakoľko titulom na úhradu pohľadávky uloženej súdom je neúčinnosť právneho úkonu dlžníka a nie náhrada škody spôsobená úmyselným konaním je potrebné exekučné konanie č. EX19/15 zastaviť.
3. Súdny exekútor nesúhlasil s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a to z toho dôvodu, že peňažné plnenie, ku ktorého úhrade bol povinný zaviazaný, predstavuje sumu peňazí, ktorú si povinný úmyselne a protiprávne uhradil z prostriedkov spoločnosti MFM Trnava, s.r.o., čím poškodil veriteľov spoločnosti a išlo teda o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselne. Z tohto dôvodu je exekučná vymáhaná pohľadávka oddĺžením povinného nedotknutá. Oprávnený, za ktorého koná správca konkurznej podstaty, vo svojom vyjadrení zo dňa 07.11.2019 uviedol, že posúdenie tejto právnej otázky nie je jednoznačné a ponecháva rozhodnutie o tejto otázke súdu.
4. Okresný súd Trnava uznesením č. k. 45Er/539/2015-56 zo dňa 14.01.2020 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.
5. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný ústavnú sťažnosť, na základe ktorej Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č. k. III. ÚS 419/2021-42 zo dňa 14.10.2021 uznesenie zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

6. Na základe uvedeného súd opätovne rozhodoval o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

7. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v aktuálnom znení, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

8. Podľa § 57 ods.1 písm. g) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

9. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

10. Podľa § 167f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. zákona o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“), na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie.

11. Podľa § 167f ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

12. Podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, oddĺžením je nedotknutá pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

13. V danom prípade pohľadávka oprávneného voči povinnému vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz voči povinnému ako dlžníkovi, nakoľko predmetná pohľadávka vznikla titulom odporovateľného právneho úkonu na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 16C/266/2013-88 zo dňa 12.11.2013 (právoplatný dňa 4.3.2015, vykonateľný dňa 8.3.2015) v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/356/2014-121 zo dňa 28.01.2015, ktorým súd určil, že právne úkony dlžníka MFM Trnava, s. r. o. urobené v prospech žalovaného (povinného), ktorými dlžník MFM Trnava, s. r. o. vybral z pokladne spoločnosti na základe Výdavkových pokladničných dokladov č. 0007/1 zo dňa 31.01.2011, č. 0013/1 zo dňa 28.02.2011, č. 0020/1 zo dňa 31.03.2011, č. 0029/1 zo dňa 29.04.2011, č. 0037/1 zo dňa 31.05.2011, č. 0075 zo dňa 31.08.2011, č. 0076 zo dňa 31.08.2011, č. 0077 zo dňa 31.08.2011, č. 0078 zo dňa 31.08.2011, č. 0079 zo dňa 31.08.2011, č. 0080 zo dňa 31.08.2011, č. 0099 zo dňa 30.09.2011, č. 01009 zo dňa 30.09.2011, č. 0101 zo dňa 30.09.2011, č. 121 zo dňa 02.11.2011, č. 126 zo dňa 15.11.2011, spolu vo výške 32.508,52 Eur sú voči veriteľom dlžníka právne neúčinné a zároveň žalovaný (povinný) je povinný poskytnúť do všeobecnej podstaty peňažnú sumu vo výške 32.508,52 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, teda ide o pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze.

14. Pre súd bolo pri posudzovaní návrhu na zastavenie exekúcie rozhodujúce určiť, či pohľadávka oprávneného vymáhaná proti povinnému v tomto exekučnom konaní je pohľadávkou oddĺžením povinného nedotknutou. Zákonodarca v ust. § 166c ods. 1 ZoKR vymedzil kategóriu nárokov, ktoré by napriek oddĺženiu mali byť ich veriteľovi zachované. Ide o pohľadávky, ktorých sa oddĺženie netýka a sú zachované v celom rozsahu, pričom je právne irelevantné, či si veriteľ v konkurze takúto pohľadávku prihlási. Vzhľadom na funkciu týchto pohľadávok zákon zachováva ich vymáhateľnosť v celom rozsahu počas oddĺžovacieho konania a aj po jeho skončení. Medzi takéto pohľadávky zákonodarca v § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR zahrnul aj pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

15. Súd pri posudzovaní predmetnej veci vychádzal z rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 16C/266/2013-88 zo dňa 12.11.2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/356/2014-121 zo dňa 28.01.2015, ktoré rozhodnutia boli exekučnému súdu predložené ako podklad pre vedenie exekúcie proti povinnému. Exekučný titul bol teda vydaný na základe návrhu oprávneného, ktorým sa oprávnený domáhal určenia neúčinnosti právnych úkonov právnych úkonov dlžníka. Zákon o konkurze škodu ako všeobecnú občianskoprávnú kategóriu vôbec nedefinuje a odporovateľné právne úkony či nároky z odporovateľných právnych úkonov či už z pohľadu gramatického alebo systematického výkladu nemožno bez ďalšieho považovať za nároky zo zodpovednosti za škodu. Súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že predmetný nárok z exekučného titulu nemožno

subsumovať pod ust. § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, nakoľko nejde o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním. Predpokladom zodpovednosti za škodu je predovšetkým spôsobenie škody porušením právnej povinnosti, avšak v tu posudzovanej veci bola určená neúčinnosť právnych úkonov, ktorej následkom je postihnutie právnych úkonov dlžníka, teda spoločnosti, nie povinného. Keďže nešlo o úkony povinného nemožno s nimi spájať vznik jeho zodpovednosti za škodu. Následkom vyslovenej neúčinnosti právnych úkonov spoločnosti vznikla povinnosť povinného poskytnúť do konkurznej podstaty úpadcu vymáhanú peňažnú náhradu. Súd na podklade rozhodnutí, na základe ktorých sa exekúcia vykonáva, dospel k záveru, že v predmetnej exekúcii sa nevymáha náhrada škody, ktorú povinný spôsobil oprávnenému svojím úmyselným konaním. Uvedený záver vyplýva zo skutku popísaného v exekučnom titule, na poklade ktorého bola oprávnenému proti povinnému priznaná pohľadávka titulom odporovateľného úkonu, preto sa účinky vyhlásenia oddlžovacieho konkurzu na majetok povinného v súlade s § 167f ZoKR vzťahujú na aj prebiehajúce exekučné konanie.

16. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

17. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

18. Exekučný súd preto s poukazom na § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 167f ods. 2 ZoKR rozhodol o zastavení tejto exekúcie.

19. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

20. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

21. Podľa § 200 ods. 1 prvá a druhá veta Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

22. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

23. Podľa § 203 ods. 3 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške.

24. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Keďže exekúcia bola zastavená z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, o nároku súdneho exekútora na náhradu trov exekúcie súd rozhodol podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, § 203 ods. 3 Exekučného poriadku, § 200 ods. 5 Exekučného poriadku a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že súdny exekútor má voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie, pričom o ich výške rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku) po právoplatnosti tohto uznesenia.

27. V súlade s vyššie uvedeným súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.